

Kayanın Hediyesi

– E.Kirişçi · 18 Şubat 2018

Sevgililer gününde ne alacağına karar veremeyenler haldır haldır bir mağazadan çıkıp diğerine giriyor, kimi yüzler gülüyor kimileri asılıyordu. Tezgâhtar vitrine uzanıp en uzak köşedeki tek taş yüzüğü aldı. “Kaya bey, zevkiniz eşsiz. En pahalı pırlantamızı seçtiniz.” Adam yüzüğü alıp avizeye tuttu. Renkli ışıklar yüzünde dalgalandı. “Hediye paketi yapalım.” Paket yapılırken saatine baktı. “Eyvah geç kalmak üzereyim.” Tezgâhtar hızlandı. “Çabuk, çabuk!” İki ayağı bir pabuca giren tezgâhtar kurdeleyi yapıştırıp yüzüğü adama verdi. Adam kuyumcudan çıkmadan çalışanlara doğru döndü. “Sevgililer gününüz kutlu olsun.” Ok gibi fırladı. Kuyumcuda telaş bitmiş kapanışa sayılı dakika kala altınlar toplanıyordu. Genç bir kadın tezgâhın yanına bırakılmış çantayı fark etti. “Kaya bey’in evrak çantası değil mi bu?” “Unutmuş.”

Salon zevkle döşenmişti. Kadın ahşap yemek masasına dikkatle baktı. Eksik yoktu. Gözü duvar saatine kaydı. Zaman gelmişti. Mumları yaktı. Gölgeler tabaklar üzerine düştü. Yüzünde hafif bir tebessümle tablonun güzelliğine daldı. Kapı zili arka arkaya çalarak daldığı düşten uyandırdı. Heyecanla kapıya yürüdü. Coşkuyla açtı. Aşkla adamın boynuna sarıldı. “Aşkım!” Sarmaş dolaş salona yürüdüler. Sofranın muhteşem görüntüsü karşısında adamın dili tutuldu. “Kaya,” dedi kadın “Şimdi sıra hediye.” Masanın altından paketi alıp açtı. Kaşkolü adamın boynuna dolayıp ateşli bir öpücük kondurdu. “Kendim ördüm.” Adam sihirbazların abartılı sunumunu taklit ederek ceket cebinden hediye kutusunu çıkarıp uzattı. Kadının ayakları yerden kesildi. Kutuyu açtığında suratı asıldı. Adamın avucunu açıp yüzüğü geri verdi. Adam şok oldu. Ne olup bittiğini anlamamıştı. Kadın köşedeki koltuğa oturup büzüştü. Adam öfkeleni. “Tek taş pırlantaya burun kıvırıyorsun. Çoğu erkek tek dal gülle kadının yüzünü güldürür bizim ki...” Adam söylenirken kapı çaldı. Kadın yerinden fırladı. Adam salonun ortasından donup kalmıştı. Kadın seslendi. “Sekreterin çantayı getirdi.”